

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil først sige, at jeg meget nødig vil tage ansvaret for, hvad hr. Kjærulff-Schmidt forstår, når der bliver stillet spørgsmål her i folketinget om disse problemer. Men hvis hr. Kjærulff-Schmidt har opfattet det ud fra de citater og de udpluk, der er gjort af Folketingstidende, så beder jeg hr. Kjærulff-Schmidt læse yderligere på teksten og se, hvad konklusionen har været både på de spørgsmål, der er stillet af repræsentanter for andre partier, og de tillægs-spørgsmål, der også er stillet af et medlem af fremskridtspartiet, fru Kirsten Jacobsen. Jeg har udtrykkeligt sagt, og det har hele tiden være min holdning, at det, jeg ønsker, er at opnå en forhandlingssituation for at løse problemerne for de nødlidende kolleger og også prøve at løse problemet vedrørende den alt for høje leje i de nyere kollegier.

Det er det, der nu er lagt frem, og det har været min holdning og min indstilling til dette problem helt fra første færd, hvad jeg også har givet udtryk for her fra folketingets talerstol. Det er mig også en glæde at se, at hovedparten af folketingets partier er gået ind for denne løsning, således at den formentlig nu kan bringes i værk.

Hermed sluttede spørgsmålet og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Voigt (FP) til indenrigsministeren (7. maj 1975):

„Finder ministeren det rimeligt i en tid, hvor vi skal bevare så mange alternative energikilder som muligt, at der på landsplan nedlægges det ene gasværk efter det andet? Og i tilknytning hertil bedes ministeren oplyse, hvor hurtigt Danmark kan få naturgas fra de nye forekomster i Nordsøen.“

(Spm. nr. 129).

Begrundelse.

Jeg er bekendt med, at ministeren ikke mener, at han har kompetence til at bryde ind i de beslutninger, byrådene træffer om nedlæggelse af gasværker, hvilket ministeren oplyste i et svar til folketingsmand Kaj Hansen for kort tid siden. Jeg finder det

meget uheldigt, at gasværker nedlægges i en tid, hvor naturgas er en realitet. I Odense vil ca. 30.000 husstande blive hårdt ramt, både menneskeligt og økonomisk, af byrådsbeslutningen i januar 1975 om at nedlægge Odense gasværk.

Ministeren burde vel i en sådan situation tage en forhandling med Odense byråd om denne konkrete sag og med andre byråd om tilsvarende sager. Byrådsbeslutninger træffes jo oftest ud fra snævre lokale interesser, hvorimod ministeren burde have forudsætninger for at vurdere problematik af denne art ud fra en aktuel, samlet samfundsmæssig synsvinkel. Når en minister beklager en ting og dermed i realiteten er modstander af den trufne beslutning, bør han gribe ind over for et byråd i hvert fald ved en forhandling, når det uden videre afskaffer en energikilde til stor skade for mange mennesker, hvoraf et stort antal er pensionister. Disse ældre medborgere skal nu have deres miljø lavet om på grund af ombygning af deres hjem; deres økonomi rammes meget hårdt, for det er jo ikke blot ombygning og indlæggelse af kraft, men også udskifning af komfurer og dertil hørende husgeråd, der bliver nødvendig.

Ministeren og jeg er sikkert enige om, at vi ikke hele tiden skal bryde ind i de ældre borgeres liv ved ustandselig at ændre deres vilkår. Det er trods alt dem, vi kan takke for vor velfærd.

Indenrigsminister Egon Jensens svar (15. maj 1975):

Jeg har ud fra den begrundelse, som hr. Voigt anfører for sit spørgsmål, forstået, at motiveringen for, at spørgsmålet rettes til indenrigsministeren og ikke til handelsministeren, hvorunder spørgsmål om energiforsyningen henhører, er min besvarelse i folketinget den 26. februar 1975 af et af folketingsmedlem Kaj Hansen stillet spørgsmål om Odense byråds beslutning om nedlæggelse af det lokale gasværk.

Hr. Voigt har særlig hæftet sig ved, at jeg i mit svar som en personlig bemærkning udtalte min beklagelse af, at byrådet havde fundet det nødvendigt at træffe beslutning om gasværkets nedlæggelse.

Jeg må imidlertid gøre opmærksom på, at jeg samtidig understregede, at indenrigsministeren ikke er tilsynsmyndighed i forhold